

РЕШЕНИЕ

№ 2034

гр. София, 14.04.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.02.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова-Десподска

Ванина Колева

при участието на секретаря Десислава В Симеонова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **1064** по описа за **2020** година докладвано от съдия Ванина Колева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл.63, ал.1 от закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на С. Б. С., ЕГН [ЕГН], от [населено място],[жк], вх. Д, ет.5, ап.20, против решение № 290100 от 01.12.2019г., постановено по кнах № 2361/2018г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 115-и състав, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № С – 8 – ЮЗР – 29/ 23.11 .2017г., издадено от началника на Регионалната дирекция за национален строителен контрол (РДНСК) – Югозападен район (ЮЗР), с което на осн. чл. 232, ал.4 т.2 ЗУТ, му е наложено административно наказание глоба 3 000 лв.

Релевирани са касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, приложим по препращането на чл. 63, ал. 1 от ЗАНН - неправилно приложение на материалния закон, конкретно визиращо възприетия от предходната инстанция извод, че описаното в НП деяние осъществява състава на нарушението по чл.162, ал.4 от ЗУТ, както и изводът му, че НП е издадено от компетентен орган. Изложени са доводи за нарушение на чл.57,а л.1, т.5 и т.6 от ЗАНН при издаване на НП. Претендира се отмяна на атакуваното решение и отмяна на НП и на наложената с него санкция. Не претендира разноска.

Ответникът, Регионална дирекция за национален строителен контрол -

Югозападен район, в съдебно заседание, чрез процесуалния си представител, изразява становище за неоснователност на касационната жалба и моли съда да остави в сила обжалваното решение. Не претендира разности.

Участващият в производството представител на Софийска градска прокуратура изразява становище, че не са налице касационни основания за отмяна на обжалваното решение.

Касационната инстанция намира, че жалбата е неоснователна.

Производството пред въззивната инстанция е образувано по жалба на арх. С. Б. С., против (НП) № С – 8 – ЮЗР – 29/ 23.11 .2017г., издадено от началника на РДНСК – Югозападен район, с което на осн. чл. 232, ал.4 т.2 ЗУТ, му е наложено административно наказание глоба 3 000 лв., за това, че незаконосъобразно е проектирал, изработил и съгласувал с подпис и печат инвестиционен проект към разрешение за строеж № 14/ 30.03.2017г. за “Многофамилна жилищна сграда с подземни гаражи и средноетажно застрояване”, находящ се в УПИ VIII-898, кв. 6, местност “В. ВЕЦ С.” по плана на [населено място], район “Студентски”- Столична община, в нарушение на предвижданията на подробния устройствен план (ПУП) за имота. Конкретно административнонаказващият орган е приел, че според одобрения от арх. С. инвестиционен проект, допустимата за основното триетажно застрояване кота корниз от 10 м била надвишена с 6.87м, като по този начин били образувани два етажа по смисъла на § 5 т. 47 ДР ЗУТ над допустимото, посочени като архитектурен елемент кула по чл. 93, ал. 2 от Наредба №7 /2003г. на МРРБ, без да са спазени изискванията на посочения текст. Проектът не доказвал площ на архитектурния елемент не повече от 20 на сто от застроената площ и по-малка от 25 м2 и елементът не отговарял на изискването да е отдръпнат на минимално разстояние от 3 м към страничната регулационна линия със съседния УПИ X.-152.

В хода на обжалването на НП пред СРС е допусната и приета съдебно-техническа експертиза. За да потвърди наказателното постановление и наложената санкция съдът, като се е позовал на заключението на вещото лице и събраните по делото писмени и гласни доказателства, е приел, че жалбата е неоснователна, че АУАН и обжалваното НП са съставени от компетентни длъжностни лица и в съответствие с изискванията на ЗАНН по отношение необходимото съдържание на документа и сроковете за съставянето му и при издаването на НП не са допуснати нарушения на материалния и процесуалния закон, налагащи отмяна или изменение на постановлението.

Съдът в настоящия си състав намира, че така постановеното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Доводите в касационната жалба, че наказателното постановление е издадено от некомпетентен орган се опровергават от събраните по делото доказателства. Съгласно чл.239, ал.1, т.2 от ЗУТ наказателните постановления се издават от началника на Дирекцията за национален строителен контрол или упълномощени от него длъжностни лица - за нарушения на разпоредбите по устройство на територията (проектиране, строителство, недопускане и отстраняване на незаконно строителство и качество на строителните материали и други). В случая наказателното постановление е издадено за нарушение на разпоредбите по устройство на територията, свързани с проектиране. По делото, като част от административната преписка е представена и приета заповед № РД-13-178/ 11.08.2014г., с която на осн. чл. 222, ал.1 и ал.2 от ЗУТ е предоставил на директорите на регионалните дирекции за национален строителен

контрол (РДНСК) да издават наказателни постановления за нарушения, подлежащи на глоби по чл. 232 от ЗУТ. Следователно НП е издадено от компетентен орган.

По делото няма спор, че арх. С. Б. С. е проектирал, изработил и съгласувал с подпис и печат инвестиционен проект към разрешение за строеж № 14/ 30.03.2017г. за “Многофамилна жилищна сграда с подземни гаражи и средноетажно застрояване”, находящ се в УПИ VIII-898, кв. 6, местност “В. ВЕЦ С.” по плана на [населено място], район “Студентски”- Столична община.

Спорът се свежда до това дали е нарушил предвиденията на подробния ПУП за имота, в нарушение на чл.162, ал.4 от ЗУТ, във вр. с чл.162, ал.1 от ЗУТ. Съдът се е позовал на приетото по делото заключение на вещото лице по назначената СТЕ, от което се установява, че инвестиционният проект е изготвен и съгласуван в нарушение на изискванията на ПУП, по начина описан в обжалваното НП.

С. е проектант по смисъла на чл.162, ал.1 ЗУТ и на осн. чл.162, ал.4 от ЗУТ носи отговорност за проектирането на строежа в съответствие с предвиденията на подробния устройствен план, изискванията на чл. 169, ал. 1 и 3, както и с изискванията за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд.

Чл. 232, ал.4, т 2 от ЗУТ предвижда, че се наказва с глоба от 3 000 до 15 000 лв., ако по друг закон не е предвидено по-тежко наказание, лице, което като проектант изработва проекти, несъобразени с този закон, актовете по неговото прилагане и другите правила и нормативи по проектирането и строителството или не упражнява авторски надзор, съобразно сключения договор. Следователно правилен е изводът на районния съд, че при издаването на НП не са допуснати нарушения на материалния и процесуалния закон, налагащи отмяна или изменение на постановлението.

Неоснователни са доводите на касатора свързани със съдържанието на НП № С – 8 – ЮЗР – 29/ 23.11 .2017г., издадено от началник на РДНСК – ЮЗР. В него подробно е описано в какво се изразява санкционираното нарушение, като са посочени както фактическите, така и правните основания за наложеното наказание. Нормите цитирани в касационната жалба, чл. 142, ал.1 и ал.5 ЗУТ регламентират, че инвестиционните проекти подлежат на съгласуване и одобряване и са основание за издаване на разрешение за строеж. Всички части на инвестиционните проекти, които са основание за издаване на разрешение за строеж, се оценяват за съответствието им с основните изисквания към строежите, включително за съответствие с предвиденията на подробния устройствен план. Изрично е подчертано в НП, че с извършеното арх. С. е нарушил чл.162, ал.4 от ЗУТ, във връзка с чл.162, ал.1 от ЗУТ. Ясно и недвусмислено е описано извършеното нарушение и обстоятелствата, при които е извършено, поради което не е налице нарушение правото на защита на касатора.

Настоящият съдебен състав счита, че решението е правилно и не се констатират отменителни основания. Правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора. Наказателното постановление не страда от пороци, съобразено е с материалния закон и при издаването му не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. СРС подробно е обсъдил всички мотиви на жалбоподателя и е постановил решение, което следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора и липсата на претенция от страна на ответника по касация, разности в настоящето производство не следва да се присъждат.

Воден от горното и на основание чл.221, ал.2 АПК, във връзка с чл.63, ал.1 ЗАНН, Административен съд София-град,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 290100 от 01.12.2019г., постановено по кнах № 2361/2018г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 115-и състав.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: